

σύννης του μαρκεζίου και της ουγής της Εανθής Πινέβρας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Αντίνοος, τραγωδία εις πράξεις πέντε, παραφρασθεῖσα ἐλευθέτως ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ **Paul Heyse**, καί, *Ἐκ τῶν ἐρότων*, λυρικά ποιήσεις βραβευθεῖσαι ἐν τῷ συναγωνισμῷ τοῦ 1866 ὑπὸ Ἀγγέλου Σ. Βλάχου. Ἀθήνησι, 1866. — Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, ἰατροῦ καὶ παρασκευαστοῦ τῆς ἀνατομίας ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ (βραβευθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἰατρικῆς ἐταιρίας ἐν τῷ Συμβουλευτικῷ διαγωνισματικῷ) — Βιβλίον δεύτερον — Μυολογία. ἐν Ἀθήναις 1866.

— Λόγος ἐναρκτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς Συμβολικῆς, ἐκφωνηθεὶς τὴν 4 Νοεμβρίου 1866 ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὑπὸ Ἀναστασίου Διομήδους Κυριακοῦ, Δ. Φ. καὶ ὑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας ἐν Ἀθήναις 1866.

— *Τὸ ἱερὸν λοιμοκαθαρτήριον*, ἥτοι ὁ κόσμος ἐν ᾧ ἐτέθησαν οἱ πρωτόπλαστοι ἄνθρωποι πρὸς καθαρισμόν αὐτῶν ἐκ τῆς ἐν τῷ Παραδείσῳ γενομένης ὑπ' αὐτῶν ἁμαρτίας, ἧς τὸ δηλητήριον μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀπογόνους των, περιέχον τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος κατάστασιν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν ἱερῶν καταγωγῶν, καὶ τῆς λοιπῆς χριστιανικῆς Κοινωνίας, συγκρίτικῶς πρὸς τὰς παρελθούσας ἑκατόνταστηρίδας, καὶ περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ χριστιανοῦ. Συντεθὲν παρὰ Χριστοφόρου Μοναχοῦ ἁγιορείτου Λαυριώτου, τοῦ καὶ ἰατροῦ (πρὸς διάκρισιν), ὀρωμένου ἐκ τῆς Τριπόλεως τῆς Πελοποννήσου. Ἀθήνησι 1866. (4)

— Ἡ ἐν Ἑλλάδι πολυκέφαλος πολιτικὴ Λερναία Ἰδρα κτλ. ὑπὸ Παναγιώτου Κλεβερά. Ἐν Ἀθήναις 1866.

— Ἐκθέσεις τῆς κατὰ τὸ 1859—1866 γενικῆς καταστάσεως τῶν ἐν Σταυροδρομίῳ Σχολείων τῆς Παναγίας, ἀναγνωσθεῖσαι κατὰ τὰς γενικὰς ἐπισημοῦς ἐν τῷ ἑκπαιδευτικῷ συμβουλίῳ.

(4) Τὸ περιεργότατον τοῦτο βιβλίον τιμώμενον δραχμ. 3,50 καὶ συγκροτούμενον ἐκ 19 τυπογραφύλλων εἰς 800 εὐρίσκεται καὶ παρὰ τῷ γραφεῖω τῆς Χρυσολιδος.

νικῆς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου Γαβριήλ Σοφοκλέους. κτλ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1860—1866.

— Πρακτικὰ τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρίας τοῦ 1865 καὶ τ. λ. Ἀθήνησι 1866.

— Ὁ ἱερὸς λόγος (1821) δράμα εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Τιμολέοντος Δ. Ἀμπελά. (Πωλεῖται ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κρητῶν). Ἐν Ἐρμουπόλει, τύποις τῆς « Πατρίδος » 1866.

— Ὁ ἔφηβος ποιητὴς καὶ ἡ ἄλωσις τῆς Τροίας. Κωμωδία εἰς πράξεις τρεῖς ὑπὸ Γ. Χ. Παππαγιαννοπούλου, ἐν Ἐρμουπόλει, τύποις Μ. Π. Περιίδου, 1866.

— Ἀγανίππη, σύγγραμμα περιοδικόν, ἐκδιδόμενον ἀπαξ τοῦ μηνός, ἔτος πρῶτον, φυλλάδιον πρῶτον. Ἐν Ζακύνθῳ, τυπογραφεῖον ὁ Παρνασσὸς Σεργίου Χ. Φαφτάνη, 1866.

ΜΩΣΑΪΚΟΝ.

— Ὁ ἄθεος ὁ μὴ πιστεῦων εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, τοῦ πλάστου αὐτοῦ, ὁμοιάζει πρὸς τὴν σκιάν, ἀπὸ τῆς ὁποίας μένει ἀόρατον τὸ φῶς ἐξ οὗ αὕτη προκύπτει.

— Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι ἀναγκαῖα τοῖς πᾶσι, διότι δι' αὐτῆς ὑποκρύπτομεν τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν καὶ ταυτοχρόνως προφυλάττομεν τὰ ὅσα προτερήματα ἔχομεν ἀπὸ τῶν βελῶν τοῦ φθόνου — καθὼς ὁ κοιτανίτης ὅτε μὲν καλύπτει τὰ πεπαλιωμένα ἐνδύματα, ὅτε δὲ προφυλάσσει τὰ κενουργῆ.

— Τὸ ἀτομικὸν συμφέρον εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ὑποβολεὺς τῆς συνειδήσεώς μας.

— Μόναί αἱ ἐντιμοὶ πράξεις, εἶναι ὠφέλιμοι.

— Ἡ καθαρὰ συνειδήσις εἶναι εἰς τὸν ἐνάρετον ἄνθρωπον προσφιλεστέρα οἰοῦδήποτε ἄλλου ἐγκωμίου.

— Ὁ ἄνθρωπος ὑπερέχει τῶν ἄλλων ζώων καὶ ἐν ἄλλοις καὶ καθ' ὅτι αὐτὸς μόνος ἀναζητεῖ μετὰ πόθου τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

— Δεινὸς ῥήτωρ εἶναι ὁ δυνάμενος ταυτοχρόνως νὰ διδάξῃ, νὰ θέλῃ καὶ νὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀκροαζομένους αὐτόν.

— Ἀποκτῶν φίλον ἀποκτᾷ ἄλλον σεαυτόν.

— Εὐεργετῶμεν τοὺς ἄλλους ὅχι προσδοκῶντες ἀμοιβήν, ἀλλ' ἐκπληροῦντες ἕνα τῆς ψυχῆς μας πόθον.